

Nr 22

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § lotteriförordningen den 19 maj 1939 (nr 207).

Genom en den 20 mars 1959 dagtecknad proposition, nr 104, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning

om ändrad lydelse av 3 § lotteriförordningen den 19 maj 1939 (nr 207)

Härigenom förordnas, att 3 § lotteriförordningen den 19 maj 1939¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

3 §.

(Nuvarande lydelse)

Lotteri, däri — — — handen, anordnas

a) efter anmälan — — — 3 000 kronor;

b) i annan — — — 5 000 kronor;

c) efter tillstånd av länsstyrelsen under förutsättning

att lotteriet anordnas till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål eller till svenska konstidkares understöd och uppmuntran,

att lotteriet bedrives allenast inom länet,

att vinsterna icke till större del än som motsvarar därå belöpande skatt utgöras av penningar eller värdepapper, samt

(Föreslagen lydelse)

Lotteri, däri — — — handen, anordnas

a) efter anmälan — — — 3 000 kronor;

b) i annan — — — 5 000 kronor;

c) efter tillstånd av länsstyrelsen under förutsättning

att lotteriet anordnas till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål eller till svenska konstidkares understöd och uppmuntran,

att lotteriet bedrives allenast inom länet,

att vinsterna icke till större del än som motsvarar därå belöpande skatt utgöras av penningar eller värdepapper, samt

¹ Senaste lydelse av 3 §, se SFS 1956:114.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

att insatserna, stämpelavgift däri ej inbegripen, icke uppgå till högre sammanlagt belopp än 30 000 kronor.

att insatserna, stämpelavgift däri ej inbegripen, icke uppgå till högre sammanlagt belopp än 50 000 kronor.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1959.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

Länsstyrelse äger för närvarande under vissa förutsättningar meddela tillstånd att anordna lotteri, där insatserna, stämpelavgift däri ej inbegripen, icke uppgår till högre sammanlagt belopp än 30 000 kronor. I propositionen föreslås, att detta belopp höjes till 50 000 kronor.

Inledning

Efter beslut av 1952 års riksdag företogs samma år viss ändring av lotteriförordningen den 19 maj 1939 (nr 207) i syfte bl. a. att nedbringa antalet av de ärenden rörande tillstånd att anordna lotteri, vilkas prövning ankommer på Kungl. Maj:t.

I en inom handelsdepartementet den 28 februari 1959 upprättad promemoria har nu föreslagits att handläggningen av ärenden rörande lotteritillstånd skall ytterligare decentraliseras.

Nuvarande bestämmelser om rätt att anordna lotteri m. m.

Enligt 1 § lotteriförordningen den 19 maj 1939 (nr 207) må lotteri om penningar eller penningars värde ej utan tillstånd av Kungl. Maj:t anordnas för allmänheten i andra fall eller i annan ordning än som stadgas i förordningen. I denna anges förutsättningarna dels för de fall, när lotteri får anordnas utan särskilt tillstånd — nämligen då fråga är om lotterier med karaktär av tivoli- eller basarnöjen (2 §), s. k. egentliga lotterier av ringa omfattning [3 § a)] och smärre s. k. tidningslotterier (5 §) — dels ock för de fall när tillstånd fordras och polismyndighet [3 § b)] respektive länsstyrelse [3 § c)] äger befogenhet att meddela sådant.

Såsom förutsättning för anordnande av egentligt lotteri efter tillstånd av polismyndigheten eller länsstyrelsen (länsstyrelselotteri) gäller att lotteriet anordnas till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål eller till svenska konstidkares understöd och uppmuntran, att lotteriet bedrivs allenast inom polismyndighetens förvaltningsområde respektive inom länet, att vinsterna icke till större del än som motsvarar därå belöpande skatt utgöres av penningar eller värdepapper samt att insatserna, stämpelavgift häri ej inbegripen, icke uppgår till högre sammanlagt belopp än 5 000 respektive 30 000 kronor.

Departementspromemorian och yttranden däröver

Beträffande innehållet i departementspromemorian och de yttranden som avgivits däröver får utskottet hänvisa till s. 4 och 5 i propositionen.

Departementschefen

Föredragande departementschefen, statsrådet Lange, har anfört:

»Den nuvarande värdegränsen för länsstyrelsernas tillståndsgivning beträffande lotterier fastställdes 1952 till 30 000 kronor, exklusive stämpelavgiften å lottsedlarna. I en inom handelsdepartementet utarbetad promemoria framhålles att den därefter inträffade penningvärdesförändringen medfört svårigheter för lotterianordnarna att kunna anordna lotterier inom nyssnämnda gräns med tillräckligt lockande vinster och med utsikt till behållningar som motsvarar vad s. k. länsstyrelselotterier tidigare kunde ge. Dessa svårigheter har blivit än mera framträdande efter den under våren 1958 genomförda höjningen från 20 till 30 procent av lotterivinstskatten. Härigenom har en viss benägenhet uppkommit hos lokala organisationer att hos Kungl. Maj:t ansöka om lotterier utöver länsstyrelsegränsen. I promemorian föreslås att gränsen för länsstyrelsernas tillståndsgivning höjes till 50 000 kronor exklusive stämpelavgiften. Detta förslag har godtagits av remissinstanserna.

Förslaget medför en ytterligare decentralisering av ärendena om lotteritillstånd. Några principiella hinder häremot torde icke föreligga. Ej heller kan någon nämnvärd ökning av länsstyrelsernas arbetsbörda väntas om förslaget genomföres. Totalt torde i stället någon arbetsbegränsning kunna uppnås. För de lokala lotterianordnarna synes det vara en viss fördel att kunna erhålla lotteritillstånd av en myndighet i det egna länet. Jag tillstyrker därför att förslaget genomföres.»

Beträffande departementschefens yttrande i övrigt får utskottet hänvisa till s. 6 i propositionen.

Utskottet

Utskottet har ej funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och hemställer,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition, nr 104.

Stockholm den 21 april 1959

På andra lagutskottets vägnar:

EDVIN JACOBSSON

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Axel E. Svensson, Sunne, fru Carlqvist, herrar Lars Larsson, Edström, Oscar Carlsson och Ringaby; samt

från andra kammaren: herrar Jacobsson i Tobo, Nilsson i Göteborg, fröken Wetterström, herrar Odhe, Johansson i Södertälje, Wahrendorff, fru Svensson och herr Anderson i Sundsvall.